

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/72/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012200806
Dátum vydania rozhodnutia:	19.11.2015
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012200806.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: ČAĎU recycling s.r.o., Svinná 43, Svinná, IČO: 35 869 666, zastúpeného JUDr. Ladislavom Kurucom, advokátom so sídlom Ul. 29. augusta 5, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1040508/1/104060/2012/5199-r zo dňa 14. februára 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/38/2013 - 83 zo dňa 7. mája 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/38/2013 - 83 zo dňa 7. mája 2014 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 1040508/1/104060/2012/5199-r zo dňa 14.02.2012, ktorým žalovaný potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Trenčín zo dňa 27.06.2011, č. 645/230/60485/11/Fer, ktorým bol podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák. o správe daní“) žalobcovi znížený nadmerný odpočet DPH za zdaňovacie obdobie marec 2010 zo sumy 42 276,93 € na sumu 5862,58 €, keď správca dane ustálil, že sporná faktúra (č. 25/V/2010 zo dňa 26.03.2010, ktorú žalobca vystavil odberateľovi MH steel OFFice, s.r.o., Botanická 606/24, Brno - Veverí, Česká republika, CZ28341490) nie je odrazom reálne uskutočnenej intrakomunitárnej dodávky tovaru zo strany žalobcu pre odberateľa do členského štátu EÚ - Českej republiky, z ktorého dôvodu správca dane neuznal žalobcovi nárok na oslobodenie predmetnej dodávky tovaru (intrakomunitárnej) od platenia DPH z tejto faktúry.

Krajský súd dospel k záveru, že skutočnosti zistené správcou dane a ustálené žalovaným potvrdili, že vo veci nedošlo k reálnej intrakomunitárnej dodávke tovaru (pracovných odevov) zo strany žalobcu pre českého odberateľa MH steel OFFice, s.r.o. Šetrením správcu dane bolo preukázané, že český odberateľ spornej intrakomunitárnej dodávky MH steel OFFice, s.r.o., sa v sídle uvedenom v obchodnom registri nenachádza, priestory v registrovanom sídle spoločnosti sú uzatvorené a jedná sa len o virtuálne sídlo, ktoré slúži ako korešpondenčná adresa. Zo skutočnosti, že uvedená spoločnosť MH steel OFFice, s.r.o. nevykazuje atribúty funkčnej spoločnosti (znakom funkčnej spoločnosti je okrem iného to, že v registrovanom sídle spoločnosti sa spoločnosť aj reálne nachádza, že v priestoroch spoločnosti sa aj reálne vykonáva podnikateľská činnosť, a nie, že priestory spoločnosti sú prázdne a uzatvorené) nemožno vyvodiť iný záver, len ten, že spoločnosť MH steel OFFice, s.r.o. je len virtuálnou - fiktívnou firmou. V úplnej zhode s vyššie uvedeným záverom je i tá skutočnosť, že spoločnosť MH steel OFFice, s.r.o. so správcou dane nekomunikuje, úradné zásielky nepreberá, nepodáva daňové priznania, od svojho vzniku 15. mája 2009 v priebehu dvoch rokov je v obchodnom registri zapísaný už tretí konateľ tejto spoločnosti. Spoločnosť MH steel OFFice, s.r.o. nie je riadne fungujúcou spoločnosťou, a tak nemožno dospieť k inému, len k tomu, že spornú intrakomunitárnu dodávku spoločnosť MH steel OFFice, s.r.o. od žalobcu neprevzala (podnikateľské aktivity totiž môže vykonávať len reálne fungujúca spoločnosť).

Krajský súd ďalej poukázal, že prevzatie tovaru (pracovných odevov) nebolo potvrdené odberateľom, keď v predložennom CMR č. SK 3582583 v kolónke 24 CMR nie je uvedené, kedy a kto predmetný tovar (pracovné odevy) prevzal. Uvedenú nezrovnalosť neobjasnil správcovi dane ani prepravca predmetného tovaru L. U., ktorý nevedel, kto tovar ako konečný príjemca prevzal (kto ho vykladal). V súvislosti s overovaním prepravy predmetného tovaru správcu dane zistil i to, že na faktúre č. 012/2010 za prepravu predmetného tovaru bol uvedený iný dátum uskutočnenia zdaniteľného obchodu (30.03.2010) ako v predložennom CMR č. SK 3582583 (kde je uvedený dátum vystavenia 26.03.2010). Tiež bolo zistené, že L. U. ako prepravca nemal vo svojom účtovníctve zavedenú faktúru za túto prepravu, keď faktúra pod č. 012/2010 bola faktúrou vystavenou pre inú spoločnosť a v inej sume. Všetky tieto vyššie uvedené skutočnosti v úplnej zhode potvrdzujú to, že k intrakomunitárnej dodávke zo strany žalobcu pre českého odberateľa MH steel OFFice, s.r.o. reálne nedošlo. Nakoľko vyššie uvedené zistenia boli v priamom rozpore s tvrdením L. U. o reálnom dodaní tovaru do miesta určenia Brno - Věveří (tvrdenia L. U. neobstoja voči uvedeným zisteniam), krajský súd hodnotil výpoveď tohto svedka učinenu pred správcou dane ako účelovú.

V danom prípade nedošlo k reálnej intrakomunitárnej dodávke, pričom uvedený záver nebola spôsobilá zmeniť ani dispozícia žalobcu faktúrou, ktorú vystavil pre českého odberateľa. Krajský súd zdôraznil, že samotná existencia faktúry č. 25/V/2010 zo dňa 26.03.2010 nie je dôkazom reálneho uskutočnenia dodávky tovaru. Vyhotoviť faktúru je totiž možné i bez toho, aby došlo k reálnemu uskutočneniu dodávky tovaru.

Krajský súd bližšie nevyhodnocoval závery správcu dane a žalovaného vo vzťahu k dodávateľom žalobcu, resp. k postupnosti dodávky predmetného tovaru - pracovných odevov, ktoré sa postupne a na seba nadväzujúco uskutočnili na Slovensku medzi spoločnosťami IMPERIAL TEAM, s.r.o., MALPEN, s.r.o., MDVK, s.r.o.. Uvedené skutočnosti, i keď v celkových súvislostiach dokresľujú prejednávany obchodný prípad, netvoria základ pre posúdenie, či žalobcovi vznikol nárok na oslobodenie od DPH pri predaji predmetného tovaru - pracovných odevov. Rozhodujúcou skutočnosťou bolo to, či tento tovar bol intrakomunitárne dodaný zo strany žalobcu českému odberateľovi MH steel OFFice, s.r.o. Bolo preukázané, že predmetný tovar nebol dodaný českému odberateľovi (MH steel OFFice, s.r.o.), nebolo možné žalobcovi priznať oslobodenie od DPH. Za stavu, kedy by správca dane bez ďalšieho (len pri splnení formálnych náležitostí) akceptoval spornú faktúru u žalobcu za intrakomunitárnu dodávku, došlo by k daňovému úniku vo forme nadmerného odpočtu DPH. Pre ľahkú zneužitelnosť uplatnenia DPH na vstupe pri intrakomunitárnej dodávke nie je dostačujúce vychádzať len z formálnej stránky obchodného prípadu - faktúr. Žalobca nesplnil podmienky pre oslobodenie od DPH podľa § 43 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH (ďalej v texte rozsudku len „zák. o DPH“), ktoré sú hmotnoprávnej povahy a na ich bezpodmienečné splnenie sa viaže nárok na oslobodenie. Samotná faktúra je síce formálnou podmienkou uplatnenia si oslobodenia od DPH, nie je však postačujúcou podmienkou pre priznanie tohto práva, pokiaľ nie je odrazom reálneho plnenia. Technicky je možné vyhotoviť akýkoľvek doklad znejúci na určité plnenie bez ohľadu na to, či takéto plnenie bolo skutočne poskytnuté. Pokiaľ daňové doklady

(objednávky, faktúry, CMR, doklady o úhrade a pod.) neodrážajú reálne plnenie, nemohlo byť žalobcovi na základe takýchto dokladov (v predmetnej veci na základe spornej faktúry č. 25/V/2010 zo dňa 26.03.2010) bez ďalšieho priznané právo na oslobodenie od DPH, nakoľko sa jednalo o fiktívne doklady. Sporná faktúra žalobcu č. 25/V/2010 zo dňa 26.03.2010 pre českého odberateľa MH steel OFFice, s.r.o. je fiktívnou faktúrou, ktorá neodráža reálne plnenie. Na uvedenom nemôže nič zmeniť ani námietka žalobcu obsiahnutá v správnej žalobe, že žalobca vyčerpал vlastné dôkazné bremeno, nakoľko disponuje faktúrou s podrobným položkovým opisom druhu a ceny dodaných služieb a tovarov pre konkrétneho odberateľa. Rozsiahlym dokazovaním správcu dane bolo preukázané, že žalobca nedodal českému odberateľovi predmetný tovar (pracovné odevy) uvedený na spornej faktúre. Za danej situácie teda nemohlo byť žalobcovi na základe tejto faktúry priznané právo na oslobodenie od DPH. Uvedený záver nie je ani v rozpore s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3SŽf/1/2011 zo dňa 15.03.2011, na ktoré žalobca poukazoval, nakoľko skutočnosť, že žalobca vyčerpал vlastné dôkazné bremeno ešte automaticky neznamená, že správca dane prizná žalobcovi právo na oslobodenie od DPH zo spornej faktúry. Správca dane ako i žalovaný pri ustálení záveru, že v prejednávanej veci ide o fiktívnu faktúru vychádzali okrem iných i z tých skutočností, že česká spoločnosť MH steel OFFice, s.r.o. sa v sídle uvedenom v obchodnom registri nenachádza, priestory v registrovanom sídle spoločnosti sú uzatvorené a jedná sa len o virtuálne sídlo, ktoré slúži ako korešpondenčná adresa, so správcom dane nekomunikuje, úradné zásielky si nepreberá, nepodáva daňové priznania, od svojho vzniku 15.05.2009 v priebehu dvoch rokov je v obchodnom registri zapísaný už tretí konateľ tejto spoločnosti. Pokiaľ je pre takýto subjekt vystavená faktúra, je v súlade s elementárnou logikou jedine ten záver, že nejde o faktúru, ktorá odráža reálny obchod, ale len o fiktívnu faktúru. Pokiaľ sa žalobca v správnej žalobe odvolával i na rozsudky Európskeho súdneho dvora v spojených prípadoch C-354/03 (Optigen), C-355/03 (Fulcrum Electronics) a C-484/03 (Bond House), krajský súd dospel k záveru, že tieto nie sú aplikovateľné na prejednávanú vec, nakoľko v súdnej veci je podvodom poznačená priamo intrakomunitárna dodávka žalobcu pre českého odberateľa, nie predchádzajúca ani nasledujúca dodávka tovaru. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, keďže v konaní nemal úspech.

Proti predmetnému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci krajskému súdu na ďalšie konanie.

Zdôraznil, že tovar nadobudol od spoločnosti IMPERIAL TEAM, s.r.o., ktorej konateľ potvrdil, že tovar skutočne existoval, potvrdil pravosť účtovných dokladov a tak isto uviedol, kto vykonal prepravu tovaru zo spoločnosti žalobcu. Rovnaké skutočnosti potvrdil aj konateľ spoločnosti MALPEN, s.r.o. p. L. P. L. U., majiteľ prepravnej spoločnosti JM - TRANS Partizánske predloženými účtovnými dokladmi riadne deklaroval a potvrdil prepravu tovaru od žalobcu do Českej republiky a potvrdil prevzatie tohto tovaru spoločnosťou MH steel OFFice, s.r.o. Krajský súd nebral do úvahy dôkazy v prospech žalobcu, ignoroval, že tovar existoval a jeho preprava sa uskutočnila; rovnako aj fotodokumentáciu tovaru odfoteného pri vykonanej preprave do ČR. Skutočnosť, že spoločnosť MH steel OFFice, s.r.o. nekomunikovala s Finančnou správou ČR nebola chybou žalobcu a zároveň Finančná správa ČR nepoužila všetky dostupné prostriedky na to, aby riadne prešetrila skutkový stav obchodovania tejto spoločnosti, tak ako to dožiadanim žiadali daňové orgány SR. Záverom žalobca opätovne poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3SŽf/1/2011, kde najvyšší súd poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ v spojených veciach C-354/03 (Optigen), C-355/03 (Fulcrum Electronics) a C-484/03 (Bond House), pričom krajský súd odignoroval právny názor uvedený vo vyššie uvedených rozhodnutiach.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 OSP s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 19.11.2015 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Podľa § 219 ods. 1, ods. 2 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zákon o správe daní v ustanovení § 2 zakotvuje základné zásady daňového konania. Jednou z týchto zásad je zásada zákonnosti. Podľa citovaného ustanovenia pri správe daní postupuje správca dane v konaní o daniach v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chráni záujmy štátu a obcí a dbá pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ostatných osôb zúčastnených na daňovom konaní.

Zásada zákonnosti daňového konania vyplýva z ústavného princípu zákonnosti ukladania daní, ktorý je vyjadrený v čl. 59 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Keďže daňové konanie, pre ktoré je zákonom ustanovené, že účastník konania sa proti určeniu dane správcom dane môže odvolať, končí až vydaním rozhodnutia odvolacieho daňového orgánu, je zásadou zákonnosti viazaný v konaní o odvolaní aj odvolací daňový orgán. Z dôvodu ustanovenia upravujúceho zásadu zákonnosti teda vyplýva, že daňové orgány v daňovom konaní nemôžu chrániť len fiškálne záujmy štátu ako prioritné, ale sú súčasne povinné zachovávať práva a oprávnené záujmy daňových subjektov. To znamená, že zásada zákonnosti daňového konania predstavuje významnú garanciu právnej istoty daňových subjektov.

Podľa § 2 ods. 3 zák. o správe daní, správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo.

Podľa § 2 ods. 6 zák. o správe daní, pri uplatňovaní daňových predpisov v daňovom konaní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo vybratie dane.

Podľa § 29 ods. 1, 2 zák. o správe daní, dokazovanie vykonáva správca dane, ktorý vedie daňové konanie. Správca dane dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

Podľa § 29 ods. 4 zák. o správe daní, ako dôkaz možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti a ktoré nie sú získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov (priznania, hlásenia, odpovede na výzvy správcu dane a pod.), o svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

Podľa § 29 ods. 8 zák. o správe daní, daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Podľa § 43 ods. 1 zák. o DPH, oslobodené od dane je dodanie tovaru, ktorý je odoslaný alebo prepravený z tuzemska do iného členského štátu predávajúcim alebo nadobúdateľom tovaru alebo na ich účet, ak nadobúdateľ je osobou identifikovanou pre daň v inom členskom štáte.

Podľa § 43 ods. 5 zák. o DPH, platiteľ je povinný preukázať, že sú splnené podmienky oslobodenia od dane podľa odsekov 1 až 4. Platiteľ je povinný preukázať dodanie tovaru do iného členského štátu kópiou faktúry, a

a) ak prepravu tovaru zabezpečí dodávateľ alebo odberateľ inou osobou, prepravným dokladom alebo

iným dokladom o odoslaní, v ktorom je uvedené miesto určenia,

b) ak prepravu tovaru vykoná dodávateľ, písomným potvrdením prijatia tovaru odberateľom alebo osobou ním poverenou,

c) ak prepravu tovaru vykoná odberateľ, písomným vyhlásením odberateľa alebo ním poverenej osoby, že tovar prepravil do iného členského štátu,

d) inými dokladmi, ako napríklad zmluvou o dodaní tovaru, dodacím listom, dokladom o prijatí platby za tovar.

Podľa § 49 ods. 1 zák. o DPH, právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Predmetom súdneho prieskumu je zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. 1040508/1/104060/2012/5199-r zo dňa 14.02.2012, ktorým žalovaný potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Trenčín zo dňa 27.06.2011, č. 645/230/60485/11/Fer, ktorým bol podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zák. o správe daní žalobcovi znížený nadmerný odpočet DPH za zdaňovacie obdobie marec 2010 zo sumy 42 276,93 € na sumu 5862,58 €.

Žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne relevantné argumenty, pre ktoré by bolo potrebné dospieť záveru o nesprávnosti právneho záveru krajského súdu. Krajský súd sa dostatočným a náležitým spôsobom vysporiadal s obsahom žaloby, pričom s jeho právnym posúdením veci sa stotožnil aj odvolací súd. Správne orgány vykonali vo veci dostatočné dokazovanie, čo je zrejmé z pripojeného administratívneho spisu, pričom z vykonaného dokazovania vyplýva, že k dodaniu tovaru nedošlo tak, ako to bolo deklarované v predložených dokladoch, pretože žalobca nepreukázal dodanie tovaru do Českej republiky.

Odvolací súd zaoberajúc sa námietkami vznesenými v podanom odvolaní a po ich vyhodnotení vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov sa s ním stotožňuje v celom rozsahu. Senát odvolacieho súdu považoval právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby najvyšší súd v preskúmvanej veci nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa vo svojom odôvodnení obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a pre zdôraznenie jeho správnosti uvádza:

Žalobca v podanom odvolaní uvádzal skutočnosti majúce svedčiť o uskutočnení intrakomunitárneho dodania tovaru, avšak jedná sa o dôkazné prostriedky, z ktorých možno vyvodiť dodanie tovaru žalobcovi, nie však jeho následné dodanie do iného členského štátu. V prípade dodania tovaru do iného členského štátu Európskej únie je tovar oslobodený od dane z pridanej hodnoty na výstupe iba v prípade, ak bol skutočne prepravený z tuzemska a platiteľ je schopný túto skutočnosť správcovi dane preukázať. Odberateľ žalobcu prevzatie tovaru nepotvrdil, z CMR č. SK 3582583 nie je zrejmé, kedy a kto predmetný tovar (pracovné odevy) prevzal, a túto skutočnosť neobjasnil správcovi dane ani prepravca predmetného tovaru p. L. U., ktorý nevedel, kto tovar ako konečný príjemca prevzal (kto ho vykladal).

Najvyšší súd Slovenskej republiky opakovane zdôrazňuje, že dôkazné bremeno o reálnom dodaní tovarov a služieb zaťažuje daňový subjekt - žalobcu. Splnenie podmienok na uplatnenie práva na odpočítanie dane preukazuje platiteľ, pričom splnenie uvedených podmienok spočíva jednak v ich formálnej deklarácii, predložení dokladov s predpísaným obsahom, pričom doklady musia mať navyše povahu faktu, musia byť vystavené na materiálnom podklade a ako právna skutočnosť aj preukázané. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 2Sžf/4/2009 z 23.06.2010 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 78/2011-17 z 23.02.2011, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že: „Dôkazné bremeno je na daňovom

subjekte (§ 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. v spojení s § 49 ods. 2, § 51 zákona o DPH). Primárne je nevyhnutné uniesť dôkazné bremeno na strane daňového subjektu, ktorý disponuje svojim právom uplatniť si za zákonom stanovených a splnených podmienok nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty (je iniciátorom odpočítania DPH), a ktorý si aj tento nárok uplatnil; preto je jeho povinnosťou preukázať, že nárok si uplatňuje odôvodnene a za zákonom stanovených podmienok. Dokazovanie zo strany správcu dane slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom. Ak daňový subjekt, na ktorom leží dôkazné bremeno, svoje tvrdenia spoľahlivo nepreukáže, nemôže byť nárok na odpočet DPH uznaný ako oprávnený“.

Pre odpočet DPH je podmienkou, aby uskutočnenie zdaniteľného plnenia, ktoré je deklarované účtovným dokladom, faktúrou so všetkými zákonnými náležitosťami, bolo zároveň reálne materiálne preukázané. Navyše, v prejednávanej veci, keďže žalobca si nadmerný odpočet DPH uplatňoval v súvislosti s oslobodením od platenia dane podľa § 43 zák. o DPH, bolo predpokladom takéhoto postupu aj preukázanie, že nadobudnutý tovar bol v Čechách aj zdanený, čo sa však nepreukázalo (medzi inými rozsudok SD EU C-409/04 vo veci Teleos). Najvyšší súd zhodne so záverom daňových orgánov, ako aj so záverom krajského súdu konštatuje, že zák. o DPH vyžaduje na vznik nároku na odpočítanie dane súčasné splnenie tak materiálnej ako aj formálnej podmienky, teda daňový subjekt musí preukázať, že faktúry, na základe ktorých si uplatňuje odpočet dane, sa presne zhodujú so skutočne realizovanými plneniami.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa na základe vyššie uvedených dôvodov stotožnil s rozsudkom krajského súdu a nepovažujúc námietky žalobcu vznesené v odvolaní za dôvodné, napadnutý rozsudok postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP ako vecne správny potvrdil, pričom v podrobnostiach poukazuje na relevantné časti jeho odôvodnenia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca úspešný nebol a žalovanému v takomto konaní náhrada trov neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.